

derne i Erhvervslivet saa gode Kaar, som kan forenes med Opretholdelsen af Erhvervenes Konkurrenceevne og dermed Opretholdelsen af gode Produktionsmuligheder.

Det er en Selvfølge, at Voldgiftsretten maa have Adgang til gennem foreliggende Materiale at følge den økonomiske Udvikling inden for Erhvervslivets forskellige Dele.

Det bestemmes i § 5, at en af Voldgiftsretten afsagt Kendelse højst har Gyldighed for et Aar fra Kendelsens Dato, idet dens Bestemmelser dog fortsat gælder, hvis Opsigelse ikke afgives af en af Parterne.

Voldgiftsrettens Kendelse har i Henhold til Forslagets § 6 samme Virkning som en mellem Parterne indgaaet Overenskomst, saaledes at Overtrædelser af Kendelsens Bestemmelser vil kunne indankes for den faste Voldgiftsret til Paakendelse og eventuel Ikendelse af Bøde og Erstatning.

Som det fremgaar af foranstaaende betragter Forslagsstillerne Afgørelsen af en Interessekonflikt ved Voldgift som en Nødhjælp til Værn for Samfundets mest vitale Interesser; medens Adgangen til saadanne Afgørelser ikke indeholder nogen Løsning af de Problemer, Interessemodsætningerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i øvrigt omfatter.

Det er Forslagsstillernes Opfattelse, at Tiden netop nu er inde til at tage disse Problemer op til en dyberegaaende Undersøgelse med det Formaal at finde frem til Samarbejdsformer, der fjerner nogle af de væsentlige Aarsager, der fører til de store Arbejdskampe. Forslagsstillerne mener, at det politiske Demokrati, som har givet Arbejdere og Funktionærer Medansvar for Statens Ledelse, maa følges af en Udvikling inden for Produktionslivet, som for disse store Befolkningsgrupper skaber større Harmoni mellem Rettigheder, Pligter og Ansvar.

Med den industrielle Udvikling er de stærke Baand, som i tidligere Tider knyttede det enkelte Menneske til det Foretagende, hvori han arbejdede, afløst af et stadigt mere *upersonligt* Forhold. Det maa være en moderne Erhvervspolitik's Opgave atter at tilvejebringe en mere personligt præget Samhørighed mellem Foretagende og Medarbejder hvilende paa den øgede Frihed, Arbejdsglæde og Tryghed, som bør være Maalet for ethvert Samfund.

Efter den forrige Verdenskrig blev der i forskellige Lande gjort Forsøg med nye

Former for Bedriftslivet inden for Industrien bygget paa saakaldte Bedriftsraad eller Arbejderraad, der tillagdes en afgørende Myndighed over Bedriftens Ledelse uden en tilsvarende økonomisk Ansvarlighed. Disse Forsøg brød sammen og medførte almindeligvis en Nedgang i Produktionen. Systemet øgede Stridighederne i Stedet for at forebygge dem.

I Stedet for et ensidigt Raadssystem synes alt at pege i Retning af Samarbejdsformer, hvor Ledelse og Medarbejdere mødes, og hvor disse sidste paa en anden Maade end hidtil drages med ind i Virksomhedens Interessessfære, informeres om Foretagendets Hensigter og økonomiske Stilling og derigennem ogsaa faar en egen Interesse i Bedriftens og Produktionens Fremdrift, fordi de føler, at denne er det nødvendige Grundlag for stigende Velstand for dem selv.

I adskillige andre Lande søger man ad disse Veje at bygge Bro mellem hidtidige Modsætninger. I disse Overvejelser indgaar Problemer af forskellig Art som f. Eks. Spørgsmaal om øget Tryghed gennem en rimelig Opsigelsesfrist for Arbejdere, der har været knyttet til en Virksomhed i længere Tid, en sikret Andel i Bedriftens Afkastning ud over et vist Normaludbytte, Sikring af visse sociale Velfærdsforanstaltninger, Regler for Retten til Opfindelser gjort af Arbejdere og Funktionærer o. s. v. Overvejelserne bygger fra begge Sider paa Erkendelsen af, at en virkelig Forøgelse af den almindelige Levestandard forudsætter øgede Frembringelser af Værdien, og at Forudsætningen herfor atter er den enkeltes egen Interesse i Arbejdet og Tilliden til, at der fra begge Sider anerkendes og sikres Solidaritet i det indbyrdes Forhold.

I Norge er en saadan Udvikling indledet under fuld Tilslutning fra alle politiske Partier, og i Sverige er Arbejdsgivere og Arbejdere for nylig enedes om nye Samarbejdsformer baaret af en ny Samarbejdets Aand.

Ud fra disse Synspunkter foreslaas i nærværende Lovforslags Afsnit II, at der af Statsministeren nedsættes en Kommission til Overvejelse af herhenhørende Reformen i Forholdet mellem Arbejdsgivere, Arbejdere og Funktionærer. Det forudsættes, at Kommissionen sammensættes af Repræsentanter for Parterne og Myndighederne og tiltrædes af andre sagkyndige.